

Mál nr. 9/2021**M og
V v/ lausafjártryggingar.****Kvörtun vegna starfshátta V í tengslum við meðhöndlun bótakröfu.****Gögn.**

Málskot mótttekið 04.01.2021 ásamt fylgiskjölum.
Viðbótarathugasemdir V, dags. 29. janúar 2021.
Bréf V dags. 05.02.2021 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Einhvern tímann á tímabilinu 17.–20. september 2020 var, samkvæmt upplýsingum úr lögregluskýrslu dags. 23. september 2020, brotist inn í bifreið í eigu M og verkfærum, auk annarra muna, stolið úr henni.

Í málskoti gerir M athugasemdir við starfshætti V í tengslum við meðferð á kröfu hans um bætur úr váttryggingu hans hjá V. Þannig hafi hann fengið misvísandi og rangar upplýsingar um ýmis atriði, t.d. um að honum yrði útvegaður bílaleigubíll, sem honum hafi síðar verið sagt að hann þyrfti sjálfur að greiða fyrir. Þá hafi V upphaflega hafnað bótakröfu hans þar sem hinir stolnu munir hefðu ekki verið keyptir af fyrirtæki hans. Þá hafi V tjáð honum að váttryggingin tæki ekki til munarþjófnaðar úr bifreið. Enn fremur hafi V haldið því fram að váttryggingin næði aðeins til þjófnaðar á verkfærum en ekki öðrum munum og ekki tekið gild þau gögn sem M framvísaði til sönnunar á verðmæti munanna. Telur M viðskiptahætti V ólögsmæta og óheimarlega og fer fram á að nefndin meti þau gögn sem hann leggi fram og kveði á um lögleg og siðleg málalok á ágreiningi aðila.

Í síðara bréfi sínu til nefndarinnar tekur M fram að V hafi greitt honum bætur að upphæð 900.000 kr. Hins vegar vilji hann halda máli sínu til streitu fyrir nefndinni þar sem hann telji viðskiptahætti V ekki í samræmi við lög, og sé í vafa um að hann hafi fengið sanngjarnar bætur í samræmi við þá skilmála sem gildi um váttryggingar þær sem hann hafi keypt af V.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að M hafi tilkynnt tjón sitt í lausafjártryggingu sína hjá V. Framan af hafi M neitað að afhenda kvittanir vegna hinna stolnu muna, en eftir að ný gögn hafi borist hafi V bætt M tjónið. Samkvæmt váttryggingarskírteini lausafjártryggingar M hjá V sé váttryggingarfjárhæð 1.000.000 kr. og eigin áhætta 10%. M hafi fengið fullar bætur í samræmi við það, eða 900.000 kr. Að öðru leyti beri M sönnunarbyrði fyrir ásökunum sínum í garð V og sé þeim alfarið hafnað.

Álit:

Samkvæmt 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu í B deild Stjórnartíðinda nr. 1090/2005, úrskurðar nefndin um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og váttryggingafélags, sem starfsleyfi hefur hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining, sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga. Í síðara bréfi sínu til nefndarinnar fer M m.a. fram á afstöðu nefndarinnar til þess hvort hann hafi fengið bætur í samræmi við skilmála váttryggingar sinnar hjá V. Fyrirliggjandi er váttryggingarskírteini fyrir lausafjártryggingu M hjá V, en svo virðist sem ágreiningur aðila hvað bótagreiðslur varðar hafi aðeins tekið til þeirrar váttryggingar. Þar kemur fram að váttryggingarfjárhæð vegna innbrotþjófnaðar- og ránstryggingar sé 1.000.000 kr., en jafnframt að sjálfsábyrgð sé 10%, að lágmarki 33.100 kr., en að hámarki 330.600 kr. Fyrir liggur, og greinir aðila ekki á um það, að M hefur fengið 900.000 kr. greiddar úr váttryggingunni og verður því að líta svo á að hann eigi ekki frekari bótarétt úr henni.

Hvað varðar umkvartanir M vegna upplýsingagjafar af hálfu V, þá er nokkuð óljóst hvaða kröfur hann gerir í tenglum við þær eða hvort hann telur sig hafa orðið fyrir tjóni vegna meintrar vanrækslu V að þessu leyti. Í 12. gr. b. laga um váttryggingarsamninga er kveðið á um að váttryggingafélag skuli sjá til þess að tjónþoli fái fullnægjandi upplýsingar um bótarétt sinn og sundurliðun á því hvernig bætur til hans eru ákveðnar. Engin frekari gögn um samskipti þau sem M kvartar undan fylgdu málskoti hans til nefndarinnar og er því ekki sýnt fram á að V hafi brotið gegn ákvæðum lögum um váttryggingarsamninga við meðferð máls M. Ber því að hafna kröfu hans hvað þetta varðar.

Jafnframt virðist M byggja á því að vinnubrögð V hafi ekki verið í samræmi við eðlilega og heilbrigða viðskiptahætti. Ekki eru heldur lögð fram, af hálfu M, nein gögn er styðji þær fullyrðingar en rétt er að benda á að það er Fjármálaeftirlitið sem er eftirlitsstjórnvald með lögum nr. 100/2016 um váttryggingastarfsemi, en þar er, í 9. gr., að finna áskilnað um að váttryggingastarfsemi skuli rekin í samræmi við eðlilega og heilbrigða starfshætti, og fellur ágreiningur þar að lútandi því utan við starfssvið

nefndarinnar, sbr. og a-lið 4. gr. samþykktá hennar. Er umkvörtunum M hvað þetta varðar því vísað frá, sbr. 3. mgr. 3. gr. áðurnefndra samþykktá fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum.

Niðurstaða.

M hefur þegar fengið fullar bætur úr lausafjártryggingu sinni hjá V. Kröfu M vegna starfshátta V hvað varðar upplýsingagjöf til hans er hafnað. Að öðru leyti er máli þessu vísað frá úrskurðarnefnd í váttryggingamálum.

Reykjavík 23. febrúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.